

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις
7 Μαρτίου 2023 — X κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-137/23, Alsen) ⁽¹⁾

(2023/C 235/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείων: X

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/96 ⁽²⁾ την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή απαλλαγή από τη φορολογία εφαρμόζεται στα ενεργειακά προϊόντα για τα οποία διαπιστώνεται ότι χρησιμοποιούνται για την πρόωση πλοίων στα εσωτερικά ύδατα της Ένωσης –ακόμη και αν τα ενεργειακά αυτά προϊόντα (εν προκειμένω, το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης) δεν έχουν, κατά την επίμαχη χρήση, την ελάχιστη απαιτούμενη περιεκτικότητα στον δείκτη φορολογικής σημασης Solvent Yellow 124, όταν οι φορολογικές αρχές δεν διαθέτουν μία ή περισσότερες ενδείξεις ότι ο πλοιοκτήτης ή ο έχων την εκμετάλλευση του πλοίου ή ο εκπρόσωπός του επί του πλοίου (κυβερνήτης πλοίου) εμπλέκεται σε φοροδιαφυγή, κατάχρηση ή φοροαποφυγή του ειδικού φόρου κατανάλωσης;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: έχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/118 ⁽³⁾ την έννοια ότι, όταν διαπιστώνεται ότι η δεξαμενή καυσίμων πλοίου εσωτερικής ναυσιπλοΐας περιέχει μόνο πετρέλαιο εσωτερικής καύσης προερχόμενο από προμηθευτή ο οποίος έχει λάβει άδεια από τις φορολογικές αρχές να θέτει το πετρέλαιο αυτό σε ανάλωση με απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, το γεγονός και μόνον ότι το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης δεν έχει την ελάχιστη απαιτούμενη περιεκτικότητα στον δείκτη φορολογικής σημασης Solvent Yellow 124 σημαίνει ότι η υποχρέωση καταβολής ειδικού φόρου κατανάλωσης γεννάται αποκλειστικά και μόνο κατά τον χρόνο της προγενέστερης αυτής θέσης σε ανάλωση σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα και εφόσον εφαρμόζεται, κατά συνέπεια, και στην περίπτωση αυτή το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/118: αντίκειται η προβλεπόμενη στο δίκαιο της Ένωσης αρχή της αναλογικότητας στην επιβολή, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/118, του ειδικού φόρου κατανάλωσης που γεννήθηκε δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής, εις βάρος του κυβερνήτη του πλοίου ο οποίος έχει στην κατοχή του τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, ακόμη και αν το πρόσωπο αυτό δεν είχε λόγο να αμφιβάλλει ότι το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης παραδόθηκε με απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και του εθνικού δικαίου;
- 4) Έχει σημασία για την απάντηση στο τρίτο ερώτημα το γεγονός ότι ο κυβερνήτης του πλοίου δεν ασκεί τα καθήκοντά του στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης, αλλά είναι συγχρόνως πλοιοκτήτης;

⁽¹⁾ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

⁽²⁾ Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2003, L 283, σ. 51).

⁽³⁾ Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ 2009, L 9, σ. 12).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Ravensburg (Γερμανία) στις
9 Μαρτίου 2023 — TJ, KI, FA κατά Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

(Υπόθεση C-143/23, Mercedes-Benz Bank και Volkswagen Bank)

(2023/C 235/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Ravensburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: TJ, KI, FA

Εναγόμενες: Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι συμβατός με το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα με το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ⁽¹⁾, σε περίπτωση υπαναχώρησης από σύμβαση καταναλωτικής πίστης που συνδέεται με σύμβαση πώλησης οχήματος που συνήφθη σε φυσικό κατάστημα, ο υπολογισμός του ποσού της αποζημίωσης που πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής στον πιστωτικό φορέα για την απομείωση της αξίας του χρηματοδοτούμενου οχήματος κατά την επιστροφή του με την αφαίρεση του τιμήματος που κατέβαλε ο έμπορος κατά τον χρόνο επιστροφής του οχήματος από το τίμημα το οποίο είχε λάβει ο έμπορος από τον καταναλωτή κατά τον χρόνο της πώλησης του οχήματος;
- 2) Προβάνει η διάταξη του άρθρου 14, παράγραφος 3, στοιχείο β', πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ σε πλήρη εναρμόνιση όσον αφορά τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης που συνδέονται με σύμβαση πώλησης οχήματος και είναι, ως εκ τούτου, δεσμευτική για τα κράτη μέλη;

Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα:

- 3) Συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα με το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ, το να υποχρεούται ο δανειολήπτης, μετά από υπαναχώρηση από σύμβαση καταναλωτικής πίστης που συνδέεται με σύμβαση πώλησης οχήματος, να καταβάλει τους συμβατικά συμφωνημένους χρεωστικούς τόκους για το χρονικό διάστημα μεταξύ της καταβολής του ποσού του δανείου στον πωλητή του χρηματοδοτούμενου οχήματος και του χρονικού σημείου της επιστροφής του οχήματος στον πιστωτικό φορέα (ή στον πωλητή);

⁽¹⁾ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 15 Μαρτίου 2023 — T.G. κατά Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Υπόθεση C-158/23, Keren⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: T.G.

Εφεσίβλητος: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 34 της οδηγίας για την αναγνώριση⁽²⁾ την έννοια ότι αντίκειται σε εθνική ρύθμιση όπως αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 7b του Wet inburgering (νόμου των Κάτω Χωρών σχετικά με την κοινωνική ένταξη), η οποία επιβάλλει στους δικαιούχους ασύλου, επ' απειλή προστίμου, την υποχρέωση να συμμετάσχουν επιτυχώς σε εξέταση κοινωνικής ένταξης;
- 2) Έχει το άρθρο 34 της οδηγίας για την αναγνώριση την έννοια ότι αντίκειται σε εθνική διάταξη σύμφωνα με την οποία οι δικαιούχοι ασύλου βαρύνονται κατ' αρχήν οι ίδιοι με το συνολικό κόστος των προγραμμάτων κοινωνικής ένταξης;
- 3) Έχει σημασία για την απάντηση του δεύτερου ερωτήματος το γεγονός ότι οι δικαιούχοι ασύλου μπορούν να λάβουν από το κράτος δάνειο για την πληρωμή των εξόδων των προγραμμάτων κοινωνικής ένταξης και ότι το δάνειο αυτό διαγράφεται εάν επιτύχουν εγκαίρως στην εξέταση κοινωνικής ένταξης ή εάν απαλλαγθούν ή εξαιρεθούν εγκαίρως από την υποχρέωση κοινωνικής ένταξης;